

[Undervisningsministeren]

Det videre arbejde.

Vi vil nu i de kommende måneder, håber jeg, få en folkelig debat i organisationer og i andre kredse om U 90. Det er sandsynligt, at der her i folketinget er både positive og negative synspunkter på U 90 som helhed og på de enkelte forslag. Jeg synes imidlertid ikke, at vi ved en alt for kategorisk stillingtagen her og nu skal grave skyttegravslinjer, der gør en frugtbar udvikling i debatten vanskeligt. Uddannelse er noget, folk selv skal ville, så derfor er det så vigtigt på dette område at få tilkendegivelser om, hvordan vore uddannelser bør indrettes de kommende år. U 90 er et ekperiment i dansk politik, som skal vise, hvilke retningslinjer i uddannelsesstrukturen vi kan få tilstrækkelig bred tilslutning til at realisere.

Med denne redegørelse til folketinget håber jeg at have uddybet formålene med U 90 og at have belyst regeringens foreløbige holdning til rapporten i store træk. Jeg håber, vi kan se frem til en debat i vide kredse, som kan styrke grundlaget for regeringens og folketingets fortsatte arbejde med vore uddannelser frem til 1990'erne.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om folkeregistrering.

(Lovforslag nr. L 35. Fremsat 13/10 77. Første behandling 11/11 77. Betænkning 11/5 78).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden behandling af:

Forslag til lov om private registre m. v.

(Lovforslag nr. L 36. Fremsat 13/10 77. Første behandling 11/11 77. Betænkning 17/5 78).

Der var stillet 39 ændringsforslag i betænkningen

Uden for betænkningen var der stillet 4 ændringsforslag.

Ændringsforslag.

Af *Lis Starcke* (DR), *Ib Christensen* (DR) og *Alfred Hansen* (DR):

Til § 2

1) *Stk. 2* udgår.

Til § 3

2) I *stk. 2, 3. pkt.*, udgår ordene »eller andres«.

Til § 4

3) *Stk. 3* udgår.

Til § 5

4) I *stk. 2* ændres »de sidste 6 måneder« til: »det sidste år«.

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 3 For at opfylde lovens formål, jfr. almindelige bemærkninger til lovforslaget nr. 1, bør udlevering af oplysninger til statistiske og videnskabelige formål være omfattet af loven.

Til nr. 2

Begrebet »andres tarv« er så ubestemt, at det bør udgå.

Til nr. 4

Det er så alvorligt, hvis fejlagtige oplysninger videregives, at 6 måneder er for kort et tidsrum. Det foreslås derfor forlænget til et år.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Behandlingen i retsudvalget af de to registerlovforslag har været meget indgående, og jeg tror, at det under udvalgsarbejdet har stået alle klart, at en lovmæssig regulering af dette område rejser overmåde mange og komplicerede problemer, som der ikke findes nemme eller enkle løsninger på.

Jeg skal ikke her ved anden behandling rejse nogen ny debat, men jeg vil dog nok knytte nogle enkelte bemærkninger til de to lovforslag.

For så vidt angår forslaget til lov om private registre, som nu er til anden behandling, så har det været overvejet, om der kunne indføres en mere dybtgående kontrol med de registeraktiviteter, der i almindelighed finder sted i den private sektor. Justitsministeren har i den forbindelse foreslået en ændring, hvorefter de virksomheder, der anvender EDB-registre, skal sørge for, at der ikke derved opstår en unødvendig dataophobning, og at disse registre ikke udsættes for misbrug. Langt videre tror jeg ikke at vi bør gå på dette område på nuværende tidspunkt, men vi i må stedet afvente de erfaringer, som vil blive indhøstet med den nye lov. På dette grundlag vil vi kunne overveje, om der er behov for yderligere stramning af reglerne.

Jeg kan således på denne baggrund ikke tiltræde de ændringsforslag, som forskellige partier har fremsat til yderligere regulering af ganske almindelige erhvervsregistre. De virker umiddelbart meget besnærende, men ved nærmere overvejelse forekommer de ikke særlig realistiske.

Som et eksempel på en sådan regulering kan jeg henvise til ændringsforslag nr. 6, hvorefter registre, hvorfra der videregives oplysninger til andre, skal anmeldes til registertilsynet og undergives reglerne i lovens §§ 8-13. Omfattet af denne bestemmelse vil efter min opfattelse være langt de fleste almindelige lønmodtagerregistre i almindelige erhvervsvirksomheder, idet der herfra videregives økonomiske oplysninger til bl. a. skattemyndighederne. Der findes flere hundrede tusinder af sådanne registre. Omfattet vil endvidere være de fleste kunde- og leverandørregistre, der bl. a. videregiver oplysninger til toldmyndighederne i medfør af momslovgivningen. Der er – det har jeg fået oplyst – omkring 360.000 af sådanne registre, og der kommer årligt en ny tilgang på ca. 35.000 og en tilsvarende afgang.

Det er alle disse registre og ændringer, der skal anmeldes til registertilsynet, og det kræver ikke megen fantasi at forestille sig, hvilke administrative konsekvenser det vil få for et registertilsyn alene at foretage registrering af disse anmeldelser. Hertil kommer så opgaven med at føre en eller anden form for tilsyn med de anmeldte registre. Det er som anført efter min opfattelse ikke et realistisk forslag, der foreligger her.

Dette ændringsforslag har flere konsekvenser, som vel næppe kan accepteres. Jeg skal nævne endnu et eksempel. Efter ændringsforslaget skal de registrerede have ubegrænset egenaccess til de registre, der er omfattet af reglen. Samtlige praktiserende læger, der er tilknyttet sygesikringsordningen, videregiver oplysninger fra deres patientregistre til amtskommunerne og er derfor omfattet af reglen. En ubegrænset egenaccess til syge- og patientregistre er normalt ikke fundet acceptabel, og det stemmer da heller ikke med, hvad der er foreslået for så vidt angår syge- og patientregistre i den offentlige sektor.

Disse eksempler illustrerer efter min opfattelse ganske godt de vanskeligheder, der er forbundet med at foretage en strammere regulering, fordi den skal dække det meget vi-

[Hjortnæs]

de spekter af registeraktiviteter, der findes inden for den private sektor.

Det helhedsbillede, der tegner sig af lovforslaget, hvis ministerens ændringsforslag bliver vedtaget, er sådan, at der er tale om en yderligere beskyttelse af den personlige integritet, men dog således, at den private sektors muligheder for at udnytte den nye teknik ikke bliver slået i stykker. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for ministerens ændringsforslag, og at man stemmer imod de øvrige ændringsforslag.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Lovforslag nr. L 36 om private registre indfører jo et katalog af pligter for enhver privat virksomhed, der fører registre af den i kapitel I omhandlede art, pligter på en række områder, som tidligere har været præget af en handlefrihed, hvis grænser blev sat af almindelige erstatningsretlige principper og af straffelovgivningens almindelige regler.

Jeg skal ikke i dag gå ind i nogen længere debat, men nu som tidligere gøre opmærksom på, at vi i fremskridtspartiet har den opfattelse, at man nok er gået meget vidt i forslaget detaljer. Langt hovedparten af de ændringsforslag, der er fremsat af mindretal under udvalgsbehandlingen, trækker yderligere i retning af restriktive begrænsninger fremfor det, som vi mente måtte være hovedsigtet med en registerlovgivning for private registre, nemlig at afstikke, at fastlægge en række rammer, en række principper, som kunne danne grundlaget for private registres aktiviteter. De fleste af de ændringsforslag, der er stillet, ville besværliggøre livet yderligere for erhvervsvirksomhederne, uden at de ville betyde nogen væsentlig bedre betryggelse af borgerne.

Jeg vil godt gøre et par bemærkninger om ændringsforslag nr. 10, der af justitsministeren er blevet stillet i, tør jeg måske sige, den halvtolvte time, og hvorved lovens anvendelsesområde er blevet betydeligt udvidet i forhold til det grundlag, vi har diskuteret på, både ved førstebehandlingerne og i de måneder, hvor udvalget har arbejdet. Det er nemlig sådan, at ved ændringsforslag nr. 10 indtages samtlige elektroniske registre i visse henseender under lovens område. Vi mener i fremskridtspartiet, at denne væsentlige udvidelse af lovens område er upåkrævet.

Det er på baggrund af disse ændringer, som er kommet ind på et meget sent tidspunkt af udvalgets arbejde, at vi i og for sig med en vis beklagelse – for vi havde gerne set og vi anerkender, at visse rammer da nok skal afstikkes – stillet over for disse betydelige ændringer og udvidelser allerede nu kan sige, at vi ved tredjebehandlingen vil stemme imod dette lovforslag. I den forbindelse lægger vi vægt på, at vi ikke finder, at der under udvalgsarbejdet er påvist et konkret, et reelt behov for, at inddrage alle de mange, mange registre, hvor der i dag eller i fremtiden gøres brug af EDB.

Jeg skal til slut gøre opmærksom på, at vi har stillet et antal ændringsforslag. Dels har vi stillet ændringsforslag sammen med andre partier, og om dem skal jeg blot henvise til bemærkningerne til de enkelte ændringsforslag, dels har vi stillet nogle ændringsforslag, der skulle smidiggøre især overgangsproblemerne, man også gøre sanktionerne mindre hårde i de tilfælde, hvor virksomheder helt uundgåeligt vil komme til at overtræde dette meget lange katalog af regler på områder, hvor handlinger eller undladelser hidtil har været fuldt legale og acceptable.

Anders Andersen (V):

Jeg sagde ved første behandling, at det var en ny lovgivning, man her bevægede sig ind på, og at det måske kunne være vanskeligt at overskue alle konsekvenser af de paragraffer, som loven skulle indeholde. Vi har under udvalgsbehandlingen foretaget en systematisk og, synes jeg, en meget nøje gennemgang og vurdering af de enkelte paragraffer og den mulighed, de har for at virke, og der er under udvalgsbehandlingen inden for flertallet blevet enighed om, at der var visse ændringsforslag, som måske yderligere kunne sikre den personlige integritet.

Jeg tror, at det, som man her har fundet frem til, er en passende afvejning af hensynet til sikringen af den enkelte borger over for udnyttelsen inden for EDB-registre og hensynet til, når det drejer sig om private registre, at man i erhvervslivet kan leve med loven og bruge den moderne teknik. Det er denne afvejning af hensynet til den enkelte person og hensynet til at udnytte EDB-teknikken, der har været afgørende for den holdning, som vi fra mit partis side har indtaget.

[Anders Andersen]

Jeg lægger megen vægt på, at det i betænkningen er skrevet, at man med hensyn til overgangen til lovens virke skal tage rimelige hensyn til de virksomheder, som kommer ind under loven. Det er jo noget, som vi også kender fra behandlingen af momsfor-slag, hvor man, f. eks. da en ny gruppe kom ind under momsloven, og da vi startede momslovgivningen, administrativt tog et rimeligt hensyn, sådan at man ikke i den første periode straks for frem med, skal vi sige bødeforelæg og lignende ting, og det er også det, som er nedfældet i betænkningen her. Det kan ikke afvises, at der kan blive behov for betydelige investeringer på visse områder, og det kan være vanskeligt at få alle de regler på plads, som skal overholdes, inden loven træder i kraft den 1. januar 1979. Derfor går jeg også ud fra, at ministeren er indstillet på at håndhæve disse bestemmelser på en rimelig og human måde over for erhvervslivet og over for dem, der rammes af lovforslaget.

Jeg kan tilslutte mig de ændringsforslag, som ministeren har stillet, og må afvise alle de andre ændringsforslag, også dem, der er stillet uden for betænkningen af retsforbundet. Det er ikke, fordi der ikke i disse ændringsforslag kan være ting, som kunne have været brugt, man hvis man skulle til at sætte disse ændringsforslag ind, så ville det helt ændre lovens karakter, lovens indhold, ikke mindst på det administrative område, hvor man ligesom flyttede ansvaret fra ministeren og over til et dataråd. Jeg mener, det er vigtigt, at ansvaret for lovens administration igennem registernævnet stadig væk kan føres tilbage til ansvarlige ministre.

Jeg er tilfreds med – det står ikke i dette lovforslag, men har også virkning for det – at folketinget får en afgørende mulighed for at følge arbejdet inden for registertilsynet, idet man igennem en årlig beretning kan følge med i, hvad der foregår, og dermed også kan gribe ind, ikke alene med hensyn til lem-pelser, men også med hensyn til skærperler.

Jeg tror, at det resultat, vi er nået frem til, er en saglig afvejning, og jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for ministerens ændringsforslag og stemmer de andre ned.

Hagen Hagensen (KF):

Den lovgivning, som vi nu skal til at gå ind i, har sin årsag i, at der er kommet noget, der hedder EDB, ellers havde vi næppe stået over for det nu. Vi er nok kommet til at gå ind i EDB-alderen uden egentlig at være klar over, hvad vi kunne komme ud for. Dengang man begyndte at gøre brug af elektronisk databehandling, var det noget nyt og spændende, og ingen anede i grunden, hvad det kunne føre til. Det har vist sig, at det kan føre til særdeles meget, og det må naturligt føre til, at man gennem en lovgivning på en eller anden måde kommer til at afgrænse, hvad der kan gøres brug af.

Der er ikke spor tvivl om for mig, at den enkeltes frihed ikke må begrænses af bekvemmelighedsgrunde for dem, der nu kan gøre brug af EDB, men omvendt må man ikke afvise, at der kan være behov for at bruge denne moderne ting, som EDB er. Det er altså en balancekunst, som skal udøves, også når der skal gives love. Det er væsentligt, at vi med den udvikling, der er inden for EDB, og, havde jeg nær sagt, hvad der knytter sig dertil, for det er jo meget, meget andet, får en lovgivning, der prøver på at sætte tingene på plads.

Jeg tror, jeg tør sige, at vi næppe har ramt det, der bliver det endelige. Vi kommer til at drøfte denne lovgivning på ny, når vi har draget den lære af den, som vi ikke kunne drage på forhånd. Jeg lægger ikke spor skjul på, at der i de to private lovforslag, der har været, fremsat af de radikale og retsforbundet, er særdeles mange gode tanker, som der godt kunne være grund til at have taget med ind i det, men vi kender bare ikke nok til disse ting. Derfor har det været helt naturligt at bygge på det af ministeren fremsatte forslag – her er det jo kun de private registre, vi drøfter – også fordi det hviler på et arbejde, der i årevis er foretaget for at prøve på nogenlunde at ramme det rette.

Jeg tvivler altså på, at vi helt har ramt det rette i første omgang, og jeg tror, at der kan blive tale om forholdsvis snart at vende tilbage med en ajourføring af loven. Netop derfor er det godt, at tinget får en årlig beretning. Det er også væsentligt for mig, når vi når til, hvem der har det endelige ansvar, at det er en minister og ikke nogen uden for ministerens område. Der må være et ministeransvar forbundet med dette nye, som vi stort set ved for lidt om alle sammen.

[Hagen Hagensen]

Jeg lægger ikke skjul på, at jeg også gerne havde set, at man på en eller anden måde senere hen fik indføjet tanken om at oprette et dataråd, som ikke skal være noget, der gør andet og mere end at følge alle de mangfoldige forhold, der er inden for dette område – EDB er jo kun en del af det – og som kunne give gode råd til både regering og det høje ting.

Jeg har lige i aftes siddet og læst en svensk artikel i Nordisk Forvaltningstidskrift om, hvad man egentlig kan komme ud for ved at få foretaget databehandling i andre lande, og det er vistnok et af de forhold, som vi meget snart skal vende tilbage til. Det er noget af det, som vi ikke kan løse selv, men som vi må løse i samarbejde med andre lande – forhåbentlig i samarbejde med så mange som gørligt – således at der bliver få steder tilbage, hvor det, som det var beskrevet i den artikel, jeg læste, kunne være et paradis at være i henseende til databehandling, fordi de ingen regelsæt havde derom. Jeg tror, at vi skal prøve på i fællesskab at arbejde videre hermed.

Jeg vil for mit vedkommende slutte med at sige, at vi, som forholdene har været, og med det arbejde, vi har været igennem med disse ændringsforslag, kan gå ind for dem, som de foreligger. For mit vedkommende har jeg stillet et ændringsforslag sammen med andre under nr. 4, der går ud på, at man skal innskærpe brugen af personnummeret på en sådan måde i civile registre, at det kun kan benyttes, når det er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke og der foreligger grund, så han må vide, at personnummeret vil blive brugt.

Jeg lægger vægt på, at man skal beskytte den enkelte bedst gørligt, og det er en af de få ting, som jeg vil blive ved med at virke for. Den enkelte skal beskyttes så godt som muligt, så at vi ikke går hen og bliver et nummer, som man bare ved at trykke på en knap kan få alt at vide om.

Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne havde under første behandling af forslaget til lov om private registre en del kritiske bemærkninger til lovforslaget. Jeg skal ikke igen fremhæve disse kritikpunkter, men vil blot sige, at et meget grundigt udvalgsarbejde har bragt en væsent-

lig afklaring af en del af denne kritik, en afklaring, som først og fremmest skyldes en meget saglig og en meget velforberedt besvarelse fra ministeriet.

Vi finder, at lovforslaget nu, som det fremstår, er udtryk for en rimelig balance mellem hensynet til den enkeltes integritet og hensynet til det erhvervsliv, som skal leve med loven. Man må jo ikke glemme, at der her er tale om en helt ny lovgivning, som utvivlsomt vil skabe en del problemer for erhvervsvirksomhederne.

Det kan næppe være nogen hemmelighed, at der i udvalget har været partier, som lagde meget stærkt vægt på individets integritet og individets beskyttelse. Vi har af og til følt denne læggen vægt på individet som lidt overdrevent, og vi har i hvert fald set det som vores opgave fra CDs side at prøve at trække lidt i den anden retning, således at de erhvervsvirksomheder, der skal leve med loven, ikke vil blive pålagt urimelige byrder.

Som følge af denne holdning er vi vældig tilfredse med de – finder vi – meget lempelige overgangsbestemmelser, som vi med glæde kan konstatere at også ministeren har tilsluttet sig. Der bliver således givet erhvervsvirksomhederne mulighed for rimelig tid til at justere allerede eksisterende registre og rimelige betingelser for også at få klaret de økonomiske konsekvenser, således at forstå, at de kan trækkes over en lidt længere periode og man ikke behøver at have den slags investeringer klumpet sammen på meget kort tid.

Hele dette område er jo meget teknisk præget, og det vil derfor være meget let for folk, der ønsker det, at skræmme menigmand, for hvem kan vel i virkeligheden sætte sig ind i spørgsmålet om EDB? Vi deler ikke den mistillid til erhvervsvirksomhederne, som fra nogle sider har været ytret, og som åbenbart ligger bag en lang række af de ændringsforslag, der er stillet i dag. Vi afviser disse ændringsforslag, fordi vi finder, at de for ensidigt lægger vægt på individets integritet og beskyttelse, og vi vil derfor stemme for de af ministeren og flertallet stillede eller tiltrådte ændringsforslag.

Jeg tror, det er meget rigtigt, som flere ordførere har været inde på det, at vi her står over for en begyndende lovgivning. Vi finder, at det nuværende lovforslag er et rimeligt udgangspunkt.

Ebba Strange (SF):

Jeg repræsenterer en af dem, der har ment, at det har været nødvendigt at stille en række ændringsforslag til det lovforslag, der er blevet lagt frem her fra justitsministerens side. Vi har gjort det fra socialistisk folkepartis side sammen med det radikale venstre, sammen med Danmarks kommunistiske parti, i nogle tilfælde sammen med andre partier. Det er ganske rigtigt, som den sidste ordfører var inde på det, ud fra et ønske om at udvide beskyttelsen af den enkelte forbruger i forhold til de private virksomheder, som denne lov tager sigte på.

På den anden side er jeg da også godt klar over, at det kan være svært også for os at ramme det, der er rigtigt, men vi mener altså, at der i de ændringsforslag, som jeg ganske kort skal omtale, ligger nogle bedre muligheder for beskyttelse, end der ligger i det af ministeren fremsatte forslag.

Dertil vil jeg godt føje, at efter min vurdering er de sidste ændringsforslag, vi har fået fra justitsministeren, en klar imødekommelse af en ret udbredt opfattelse i udvalget af, at man trængte til en yderligere beskyttelse af personer i dette lovforslag. Jeg kan kun hilse med tilfredshed udvidelsen af mulighederne for egenaces, udvidelsen af lovens omfang og det, at den har fået en slags formålsparagraf. Alligevel har vi altså opretholdt en række af vores ændringsforslag, og vores stilling ved tredje behandling vil selvfølgelig afhænge af, hvordan disse ændringsforslag i dag kommer til at se ud efter afstemningerne.

Jeg vil godt sige, at vi f. eks. i et par ændringsforslag har hæftet os ved det, som også var et vigtigt emne under debatten ved første behandling, nemlig de meget sårbare oplysninger om race, religion, hudfarve, politiske forhold osv. Vi har altså valgt at fastholde, at den slags ting ikke må registreres, og at videregivelsen af den slags oplysninger ikke må ske, medmindre det følger af anden lovgivning. Vi mener, at det er for enkeltpersoner et så fantastisk sårbart område, at der bør lovgives på de enkelte områder, hvis den slags oplysninger skal registreres.

Endvidere beklager vi, at det ikke er lykkedes at få flertallet i udvalget til at gå med til en stramning af anvendelsen af CPR-numre i private virksomheder. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at socialistisk fol-

keparti er tilhænger af den skattekontrollov, der findes, og som giver bankerne mulighed for at komme i besiddelse af personers CPR-numre. Netop derfor har vi formuleret ændringsforslag nr. 4 på den måde, vi har. Selvfølgelig må private virksomheder bruge personnumre, men så skal det igen, ligesom ved det ændringsforslag, jeg nævnte før, hvile på anden lovgivning.

Hr. Hjortnæs var lidt inde på vores ændringsforslag nr. 6 og mente, at det ville blive alt for kompliceret og alt for bureaukratisk, hvis man skulle anmelde alle ændringer og alle videregivelser til registertilsynet, og at registertilsynet ville blive en forfærdelig bureaukratisk institution. Det er selvfølgelig risikoen, det kan jeg godt se, men som andre også har været inde på det, er det jo ikke anderledes, end at et lovforslag, der vedtages i denne samling, kan tages op til revision på et senere tidspunkt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får den størst mulige beskyttelse ind nu og så prøver at se, hvordan det virker.

Når hr. Hjortnæs netop henviser til syge- og patientregistre, så skal jeg gøre opmærksom på, at til det næste lovforslag, som vi kommer til, har vi fra socialistisk folkepartis side stillet ændringsforslag om, at også syge- og patientregistre omfattes af reglerne om offentlige registre i det hele taget.

Så fik vi desværre meget sent fra Forbrugerrådet en henvendelse i folketingets retsudvalg. Jeg kan beklage, at den kom så sent, fordi den altså har inspireret nogle af de ændringsforslag, vi har stillet, bl. a. nr. 3 og nr. 4 og nr. 11. Jeg tror, at den kom så sent, at det var lidt svært for retsudvalget at få en grundig drøftelse af de ting, som Forbrugerrådet pegede på, og det synes jeg kun er beklageligt.

Jeg skal hæfte mig lidt ved ændringsforslag nr. 11, som SF alene har stillet. Det drejer sig om spørgsmålet om, hvad det er, kreditoplysningsbureauer egentlig må registrere og videregive. Vi har altså indskrænket kreditoplysningsbureauernes område til kun at omfatte økonomiske forhold, og det er i overensstemmelse med den henvendelse, vi har fået fra Forbrugerrådet. Jeg tror, det er meget vigtigt, at andre personlige forhold må være kreditoplysningsbureauerne uvedkommende.

Ellers er hovedprincippet for den måde, vi har stillet ændringsforslag på, det, at vi har

[Ebba Strange]

prøvet at udvide de relativt strenge bestemmelser for kreditoplysningsbureauer til også at gælde andre private erhvervsvirksomheder. Vi mener, at forbrugere i lige så høj grad bør beskyttes over for andre private virksomheder, som de må over for kreditoplysningsbureauer. Endelig ønsker vi gennem disse ændringsforslag at give en udvidet beføjelse til registertilsynet og at indskrænke den ministerielle beføjelse, der er lagt op til i forslaget.

Jeg kan være enig i, at det er et svært område, vi her beskæftiger os med, men vi mener altså, at vi har fundet en bedre balance med vores ændringsforslag. Jeg skal derfor indstille til folketinget, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af de beskrevne mindretal.

Jørgen Jensen (DKP):

Man kan sige, at der er ingen særlig begejstring for det forslag, der ligger her. Hverken forslagstillerne eller de, der siger, at de vil stemme for de ændringsforslag, der ligger fra regeringens side, og stemme imod de øvrige ændringsforslag, er jo egentlig begejstrede eller har nogen tro på, at det løser de problemer, vi står over for her.

Formålet med en lovgivning om private registre måtte bl. a. være at begrænse antallet af registre. Så kunne spørgsmålet om den vanskelige administration måske også blive et andet. Det er da rigtigt, at der findes et utal af registre, som tilsyneladende ser uskyldige ud, men der findes også en tilbøjelighed til at oprette registre i større omfang, end det er nødvendigt.

Må jeg godt sige til den bemærkning, som er faldet et par gange, om, at ændringsforslagene afspejler mistro til erhvervslivet, at det er ikke alene en mistro, som er tilfældig, der er også nogen konkret viden om, at man har misbrugt oplysninger. Det er ikke ukendt, at mennesker registreres, eller i hvert fald at der er jungletrommer, som går mellem arbejdsgiverne, når det drejer sig om at holde mennesker uden for beskæftigelse. Og der er en tilvished grænsende viden om, at bl. a. Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring gennem mange år har været anvendt til at give de oplysninger, som var nødvendige, om arbejdere, man ikke ønskede ind. At det er blevet skærpet under den arbejdsløshedsperiode, vi har, ved man også.

Det er altså ikke noget, man sådan set bare har mistro til, men vi ved konkret, at det sker. Derfor måtte det også være rimeligt, at man i hvert fald sikrede, at ingen var registreret med oplysninger, der ikke var forelagt den enkelte, godkendt af den enkelte, og at den enkelte også havde mulighed for at forlange noget slettet, som ikke var rigtigt. Det måtte være det princip, man byggede på.

Jeg vil også sige, at omkring kontrollen af alle registrerede vil vi godt gå længere end det ændringsforslag, som vi er med til at stille. Vi mener altså, at det netop er dette, der er det afgørende i den kontrol, som skal være både med registre og med datasystemer. Det er rigtigt, at personnummersystemet, at datamaskiner kunne være en administrativ lettelse, som også kunne gavne den enkelte, men vi ved altså også, at det kan misbruges, og derfor er det nødvendigt med en meget skærpet kontrol.

Jeg vil også kun opfordre til at stemme for de ændringsforslag, som ligger fra mindretallene. Jeg kan sige, at stort set kan vi støtte dem alle sammen. Jeg skal ikke gå dem igennem, men blot sige, at vor stilling ved tredje behandling vil afhænge af den stilling, der bliver taget til de mange ændringsforslag, der er stillet.

Jeg skal opfordre til, at man endnu en gang overvejer, om ikke det var rimeligt at gå lidt længere i starten her og så eventuelt lette, hvis det viste sig muligt, i stedet for at gennemføre en lovgivning, som man ved ikke er stram nok, som man ved man skulle være gået længere med, og så give løfte om, at man senere eventuelt kan stramme den.

Niels Helveg Petersen (RV):

Justitsministeren har stillet en række ændringsforslag, som alle betyder forbedringer i retning af beskyttelse af borgernes integritet, og disse forslag, som betyder forbedringer af lovforslaget, kan vi stemme for.

Alligevel er vi skuffede over det resultat, der i dag foreligger for folketinget at tage stilling til. Det er en lovgivning, der nu starter, men lovgivningen om private registre er ikke konsekvent og ikke vidtgående nok formuleret. Derfor har det radikale venstre sammen med andre partier stillet yderligere en række ændringsforslag, der sammen skal tjene til at tilvejebringe en bedre retsbeskyttelse.

[Niels Helveg Petersen]

Jeg skal vende tilbage til omtalen af enkelte af disse ændringsforslag, men vil generelt sige, at reglerne om beskyttelse imod registrering i private registre efter vores opfattelse skulle have været indeholdt i samme lov, som også gengiver reglerne for beskyttelse imod registrering i offentlige registre.

Vi ser ikke ud fra borgerens synspunkt nogen væsenforskel mellem de to former for registrering. Det er klart, at der er praktiske administrative forskelle, især set fra central-administrationens synspunkt, men set fra borgerens synspunkt burde det i virkeligheden være aldeles underordnet i forhold til hans retsbeskyttelse, om der var tale om privat eller offentlig registrering. Hvis det så endda var sådan, at man uden videre kunne sige, at der var behov for en stærkere beskyttelse over for privat registrering end over for offentlig registrering, men det er jo ingenlunde tilfældet. Problemstillingen er for den enkelte nøjagtig den samme, og der havde været principielle pædagogiske fordele for borgerne i, at bestemmelserne om dette var samlet i én lov. Så kunne man siden i loven have differentieret, hvor behov måtte være.

Vi finder det også i forhold til private registre en afgørende mangel, at der ikke tages skridt til oprettelse af et dataråd som ønsket af flere organisationer, betydelige kredse her i landet, som på ingen måde ellers kan siges at være særlig rabiate eller vidtgående. Der er behov for, at samfundet også over for privat registrering rustet sig til at kunne følge den udvikling, der foregår på registerområdet, og mangelen af et dataråd vi vise sig at være særdeles følelig også på det private område. Det er et spørgsmål, vi siden kommer tilbage til, også i forbindelse med de offentlige registre.

I min omtale af de enkelte ændringsforslag vil jeg forsøge at belyse, hvorfor vi ikke er tilfredse med lovforslaget, som det foreligger nu.

For det første ønsker vi, at loven skal indeholde en klar formålsbestemmelse, så man kan se, at dette er en lov, hvis formål er borgernes retsbeskyttelse.

For det andet – og det er meget væsentligt – forstår vi ikke, at det ikke skulle være muligt i denne lov at gennemføre et absolut forbud imod registrering af de såkaldt følsomme oplysninger, f. eks. om race, religion og andre af den slags såkaldt følsomme oplys-

ninger. Hvorfor vil man tillade registrering af den slags oplysninger i private registre? Hvilket fornuftigt formål tjener det at tillade registrering af den slags oplysninger? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ministeren om. Hvilke af disse følsomme oplysninger knytter der sig nogen væsentlig samfundsinteresse til skal kunne registreres i private registre? Er der et ordentligt svar på det? Jeg har ikke kunnet finde det under lovgivningens hidtidige behandling.

Med hensyn til videregivelse af oplysninger fra private registre, så er der stillet ændringsforslag fra bl. a. vores side, som siger, at hvor der er tale om videregivelse, så må vi også have de strenge regler om egenaccessen, de regler, som vi anvender over for registrering i kreditbureauerne, og som burde have været de regler, der gjaldt for alle former for registrering, nemlig at man har krav på at få at vide, hvad der registreres, hvis det går ud over navn, stilling, bopæl og disse ganske almindelige oplysninger. Går registreringen derudover, bør borgeren have krav på at få at vide, hvad der er registreret, for at kunne udnytte den mulighed, som loven åbner for, at man på begæring én gang årligt kan få at vide, hvad der er registreret.

Men hvis ikke man får oplysningen første gang, så kan man have ganske overordentlig svært ved at følge, hvad der er registreret, og så er den mulighed, man har for på begæring at få oplysninger, i virkeligheden blevet noget af en skueret. Forudsætningen for at kunne udnytte egenaccessen, forudsætningen for at kunne begære oplyst, hvad der er registreret, er jo, at man ved, hvor man er registreret, og derfor bør den regel, der findes i lovgivningen om private registre i § 8 om egenaccess, være det almindeligt gældende i hele datalovgivningen.

I den forbindelse er det efter vores opfattelse meningsløst, at det ikke uden videre skal være sådan for privat registrering, at den ret, man har til én gang årligt at få oplysning fra registrene, selvfølgelig er en ret, man har uden at skulle betale penge for det. Vi ser ingen som helst fornuftig grund til, at man, fordi man er registreret, ikke vederlagsfrit skulle kunne forlange at få at vide, hvad man er registreret for. Det må være en omkostning, der påhviler registreringen, og ikke en omkostning, der påhviler den enkelte borger; alt andet er meningsløst.

[Niels Helveg Petersen]

Et andet ændringsforslag går ud på, at samkøring af registre kræver udtrykkelig tilkendelse.

Det sjette ændringsforslag går ud på, at hvor der er tale om følsomme oplysninger, ønsker vi ikke, at såkaldt følsomme oplysninger skal kunne videregives overhovedet til udlandet fra private registre, selv ikke hvor det skulle følge af særlig lovgivning. Man kan sige, dette forslag er overflødigt. Hvis man ikke tillod registrering af følsomme oplysninger, så var der heller ingen grund til at forbyde videregivelse til udlandet, men vi har for en sikkerheds skyld ønsket at markere, at også den side af sagen hører hjemme i diskussionen om de følsomme oplysninger.

Endelig ønsker vi, at registre, hvorfra der videregives oplysninger til andre, skal anmeldes til registertilsynet og ikke kun de særlige typer af registre som f. eks. kreditoplysningsbureauer, som er nævnt i loven, og som skal anmeldes til registertilsynet. Private registre burde ved denne lovgivnings ikrafttræden selvfølgelig anmeldes til registertilsynet og ikke kun visse særlige registre.

Hr. Hagen Hagensen ytrede sympati for tanken om datarådet, og det kan glæde mig. Jeg er ked af, at hr. Hagen Hagensen ikke har mere at have det i, end han har, når han skal stemme, men jeg følte tydeligt hos hr. Hagen Hagensen en meget betydelig usikkerhed over for, om nu også det, man var nået frem til her, var tilstrækkelig vidtgående. Det er det efter vores opfattelse ikke. Det er efter vores opfattelse ikke en god start på en ny lovgivning. Flere andre talere har sagt, at det drejer sig om at tilvejebringe en balance imellem hensynet til den enkelte og hensynet til udnyttelsen af EDB i samfundet. Jeg mener, at man her lægger al for stærk vægt på hensynet til de administrative forhold.

Jeg er helt overbevist om, at denne lov er forældet fra den dag, den er vedtaget, og vores endelige stillingtagen til lovforslaget vil helt afhænge af den skæbne, der bliver ændringsforslagene til del. Jeg kan sige på forhånd, at hvis de ændringsforslag skulle blive forkastet, som er stillet af os og andre, så kan det radikale venstre i hvert fald ikke medvirke til lovens endelige vedtagelse.

Inge Krogh (KrF):

Der kan være ting, der kan gøre én ængstelig ved EDB-registrering, bl. a. om de, der har adgang til registrene, overholder deres tavshedspligt, men vi må dog se i øjnene, at sådan som vort samfund har udviklet sig, kan man ikke undvære EDB-registrene.

Kristeligt folkeparti går ind for det lovforslag, der ligger her, med de ændringsforslag, der er stillet af justitsministeren.

Lis Starcke (DR):

Retsforbundet har med sit registerlovforslag, som forelå allerede for et par år siden, dels vist, at vi mente, det var vigtigt snarest at få en registerlov, dels at det var vigtigt med ret restriktive regler, så borgerne kunne føle sig sikre med hensyn til, at man ikke gik deres personlige frihed for nær, og trygge for, at deres integritet blev bevaret.

Derfor kan det vel ikke undre nogen, at retsforbundet vil have noget vanskeligt ved at stemme for regeringens to registerlovforslag, som vi altså mener burde være samlet i ét lovforslag. Vi kan ikke stemme for det, medmindre en betragtelig del af de forskellige mindretalsændringsforslag vedtages. Disse mindretalsforslag er i høj grad på linje med nogle af de tanker, som vi har givet udtryk for i vort lovforslag.

Jeg havde egentlig troet, at begge lovforslag ville blive behandlet sammen, og jeg finder det lidt vanskeligt at skille dem ad, men jeg skal alligevel forsøge at gøre det. Jeg kan i hvert fald begynde med at omtale de ændringsforslag, som uden for betænkningen er stillet af retsforbundet, idet vi ikke har noget ordinært medlem af retsudvalget.

Det er ikke så mange ændringsforslag, der er her, de er også ret enkle. Vi synes f. eks., at udlevering af oplysninger til statistiske og videnskabelige formål også må være omfattet af loven. Så anholder vi i ændringsforslag nr. 2 det ret ubestemte udtryk »andres tarv«. Hvad er andres tarv? Det skal jeg i øvrigt vende tilbage til ved behandlingen af forslaget om offentlige myndigheders registre, hvor jeg synes der er overordentlig mange uklare udtryk, som vil bevirke, at man skal til at fortolke dem, og hvem er det så, der skal fortolke?

Hvis fejlagtige oplysninger bliver videregivet, så er 6 måneder for kort et tidsrum til at fortælle, til hvem de er videregivet, og hvad

[Lis Starcke]

der er videregivet, og det foreslår vi derfor i ændringsforslag nr. 4 forlænget til det dobbelte tidsrum, til ét år. Jeg kan sige, at vores forslag kom noget tidligere end de radikales forslag, men at de radikales er meget lig vores, sådan at retsforbundet vil kunne stemme for samtlige de ændringsforslag, der er stillet af de radikale, og også SF og kommunisterne har jo været med i nogle af disse ændringsforslag.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, at der er foregået et meget stort og positivt arbejde i udvalget. Jeg synes, det har været dejligt at se, at det, vi alle sammen ønskede, var at få den bedst mulige lov.

Wilhelm (VS):

VS har ikke haft lejlighed til at skrive med på betænkningen i retsudvalget, men vores principielle holdning til registerspørgsmålet har vi gjort rede for ved de to førstebehandlinger, der allerede har været, og det skal jeg ikke gentage.

Vi føler os dækket ind af de ændringsforslag, der er stillet af SF, de radikale, DKP og uden for betænkningen af retsforbundet, og har derfor ikke stillet nogen selv. Men vi ved jo også godt, hvad resultatet vil blive af det her, når vi kigger på, hvilke ændringsforslag der er stillet af et mindretal og hvilke af et flertal. Det vil på ingen måde blive tilfredsstillende i forhold til det, vi mener man burde stille efter med den første registerlovgivning, der er lavet på dette område herhjemme.

Vi kan være enige i det, som vi – jeg tror, så sent som i dag – har fået fra Fællesrådet for Danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, altså FTF. Det er en lidt sen henvendelse om denne lovgivning, hvori de skriver, at det bør være et hovedprincip, at ingen kan registreres uden at være gjort skriftligt bekendt med det, at der fra alle registre, såfremt det ønskes, skriftligt skal gives den enkelte registrerede meddelelse om indholdet i registeret, samt at enhver person kan forlange sig slettet af ethvert register, medmindre dette strider mod almenvellet. Det kan selvfølgelig være svært at administrere og formulere sådan nogle generelle principper, men det er for mig at se end ikke forsøgt i dette lovforslag, heller ikke med de

ændringsforslag, der går i den rigtige retning fra flertallets side.

En anden vigtig henvendelse, jeg synes vi har fået, er henvendelsen fra EDB-personalet, altså fra Prosa. Her påpeges det, at man i virkeligheden laver en registerlovgivning, der i meget høj grad overlader kontrollen til medarbejdernes ansvar, mens det, man i virkeligheden burde gøre, var at være restriktiv med hensyn til selve registreringstilfældelserne og ikke med hensyn til, hvad der måtte slippe ud af de registre, som de skal omgås til daglig.

Det resultat, der vil blive ud af det efter afstemningen om ændringsforslagene, kender vi som sagt ud fra, hvem der har stillet de forskellige ændringsforslag, og jeg kan sige på forhånd, at det resultat vil VS ikke kunne støtte. Vi vil ikke kunne medvirke til gennemførelsen af lovforslag nr. L 36, og jeg skal kort begrunde det.

Når regeringen og justitsministeren – hvad jeg i øvrigt savner en forklaring på – ikke kan gå med til, at man indskrænker anvendelsen af CPR-numre i private registre til de tilfælde, hvor der er særlig lovhjemmel for det, hvad er så egentlig begrundelsen for, at socialdemokratiet ikke ønsker det? Når regeringen og socialdemokratiet ikke kan gå med til, at der skal være egenaces over for andre private registre end kreditoplysningsbureauer, så savner jeg også en begrundelse for det, en forklaring på det. Det er en mærkelig skævvridning af hele problemstillingen om, hvad der egentlig er følsomme områder, der er lagt i regeringens holdning til egenaces over for private registre, at man erkender, at det kan være nødvendigt for at undgå et angreb på personers rettigheder i samfundet, at de får at vide, hvad der står om dem i kreditoplysningsbureauernes registre, men ikke i alle mulige andre private registre, når regeringen og socialdemokratiet ikke kan gå med til, at der kun må foregå samkøring efter godkendelse fra tilsynet.

Disse tre ting, som jeg blot har pillet ud blandt en lang række som nogle af de vigtigste, fremgår af justitsministerens holdning til ændringsforslag nr. 3, for så vidt angår dette med personnumrene – der er flere, men dette følger af ændringsforslag nr. 3 – til ændringsforslag nr. 6, for så vidt angår holdningen til egenaces, og til ændringsforslag nr. 7, for så vidt angår forbud mod samkøring

[Wilhelm]

uden tilsynets godkendelse. På disse tre vigtige områder har regeringen og socialdemokratiet altså ikke ment at det var muligt – jeg kender ikke forklaringen – at opfylde i virkeligheden så simple og selvfølgelig krav, som jeg synes at de tre ændringsforslag og deres følgeforslag er udtryk for, og det er for mig at se tilstrækkeligt til og afgørende for, at VS ikke kan medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Lad mig i denne omgang nøjes med ganske kort at takke for en meget bred tilslutning til forslaget til lov om private registre.

Det har været regeringen meget magtpåliggende at finde en begyndelse på en lovgivning af denne art, der fandt en så bred tilslutning, at vi kunne gå ud fra, at den kunne få lov at virke roligt i befolkningen over for registrene i så lang en tid, at vi fik det fornødne grundlag for at ajourføre med et bedre erfaringsgrundlag end det, vi har i dag. Det har været os magtpåliggende at finde et udgangspunkt for en helt ny lovgivning, som havde bred støtte i dette ting. Derfor har jeg efter forhandlingerne i retsudvalget fremsat en række ændringsforslag for at tilgodese denne holdning, og det er min opfattelse, at vi nu har opnået en rimelig sikkerhed for, at personers og virksomheders retsbeskyttelse ikke tilsidesættes gennem registrering af oplysninger.

Der ligger en række ændringsforslag, som det kunne være fristende at kommentere. Mit partis ordfører har markeret, at en del af dem nok skyder ganske væsentligt over målet og næppe ville kunne fungere i praksis, men derudover er det vel også værd at bekræfte, at der findes forslag, som i en anden sammenhæng, inden for et andet kompleks og måske med nogle andre og mere vidtgående erfaringer end dem, vi har i dag, kunne have fundet anvendelse.

Vi har valgt det lovudkast, der nu foreligger med de ændringsforslag, som jeg har stillet, for at få et godt udgangspunkt for at fortsætte dette arbejde i ro. Jeg tror, det er den rigtige løsning på dette problem, at vi ikke venter længere, men finder lovgivningsløsningen nu, og at vi finder den på en sådan måde, at den støttes af et bredt flertal her i tinget, og at den kan forvente en bred

forståelse både hos dem, der skal arbejde med den, og i den befolkning, der skal være underkastet dens bestemmelser.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg stillede justitsministeren et spørgsmål, nemlig om, hvorfor oplysninger om f. eks. race, religion, hudfarve, politiske, seksuelle og strafbare forhold, helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler o. lign. ikke må registreres, medmindre det følger af anden lovgivning. Jeg stillede justitsministeren det spørgsmål: hvordan kan det være, at man i regeringen ikke har villet være med til udtrykkelig at undtage registrering af disse forhold fra privat registrering? Hvilket tyngende hensyn er det, der ligger bag det at tillade registrering af den slags forhold i en lovgivning om private registre?

Justitsministeren (Erling Jensen):

Når jeg ikke kommenterede dette spørgsmål, hr. Niels Helveg Petersen, så var det, fordi jeg ikke fandt det naturligt blot at kunne erindre om, at allerede i samlingen 1976-77 har min forgænger som det første spørgsmål, han overhovedet har svaret på, besvaret dette spørgsmål overordentlig udførligt, og jeg deler hans besvarelse.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er ganske klar over, at når ministeren anlægger den holdning, så får man ikke noget svar. Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg finder, det er et ganske overordentlig arrogant svar på et meget berettiget spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2 i betænkningen
forkastedes, idet 28 stemte for, 119 imod.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen om en ny affattelse af § 1 og § 1 i den nye affattelse
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen af Lis Starcke (DR) m. fl.

forkastedes, idet 53 stemte for, 98 imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 i betænkningen forkastedes, idet 54 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af Lis Starcke (DR) m. fl. forkastedes, idet 41 stemte for, 97 imod; 12 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 i betænkningen forkastedes, idet 66 stemte for, 87 imod.

Ændringsforslag nr. 5 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 i betænkningen forkastedes, idet 29 stemte for, 124 imod; 1 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 7 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 6 i betænkningen.

§ 3 med den foretagne ændring vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 i betænkningen forkastedes, idet 28 stemte for, 126 imod.

Ændringsforslag nr. 9 i betænkningen forkastedes, idet 28 stemte for, 126 imod.

Ændringsforslag nr. 3 uden for betænkningen af Lis Starcke (DR) m. fl. forkastedes, idet 54 stemte for, 100 imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af Lis Starcke (DR) m. fl. forkastedes, idet 29 stemte for, 125 imod.

§ 5

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 i betænkningen om indsættelse af to nye paragraffer vedtoges med 128 stemmer mod 25.

§ 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 i betænkningen forkastedes, idet 11 stemte for, 135 imod; 7 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 9 i betænkningen.

§ 7

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 i betænkningen forkastedes, idet 29 stemte for, 124 imod.

§ 8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 i betænkningen forkastedes, idet 29 stemte for, 124 imod.

Ændringsforslag nr. 15 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 14 i betænkningen.

Ændringsforslag nr. 16 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 i betænkningen forkastedes, idet 30 stemte for, 125 imod.

§ 9 med den foretagne ændring vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 14 i betænkningen.

Ændringsforslag nr. 19 i betænkningen forkastedes uden afstemning.

§§ 10 og 11

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 20 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmtal som ændringsforslag nr. 14 i betænkningen.

Ændringsforslag nr. 21 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 22 i betænkningen forkastedes uden afstemning.

§ 12 med den foretagne ændring og § 13 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 23 i betænkningen forkastedes uden afstemning.

§ 14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 24 i betænkningen forkastedes, idet 24 stemte for, 130 imod.

§§ 15-17, ændringsforslag nr. 25 i betænkningen og § 18, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 26 i betænkningen forkastedes, idet 30 stemte for, 125 imod.

Ændringsforslag nr. 27 og 28 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 26 i betænkningen.

Ændringsforslag nr. 29 i betænkningen, § 19, således ændret, ændringsforslag nr. 30 i betænkningen, § 20, således ændret, ændringsforslag nr. 31 i betænkningen, § 21, således ændret, og §§ 22-24 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 32 i betænkningen forkastedes, idet 26 stemte for, 130 imod.

Ændringsforslag nr. 33 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 34 i betænkningen betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 4 i betænkningen.

Ændringsforslag nr. 35 i betænkningen betragtedes som forkastet med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 32 i betænkningen.

§ 25 med den foretagne ændring og § 26 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 37 i betænkningen forkastedes, idet 26 stemte for, 130 imod.

Ændringsforslag nr. 36 i betænkningen, § 27, således ændret, og ændringsforslag nr. 38 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 39 i betænkningen forkastedes uden afstemning.

§ 28 med den foretagne ændring og § 29 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af:

Forslag til lov om offentlige myndigheders registre.

(Lovforslag nr. L 37. Fremsat 13/10 77. Første behandling 11/11 77. Betænkning 12/5 78).

Der var stillet 57 ændringsforslag i betænkningen.